

præsident ikke holder af at tale om Fremtiden — hvad jeg godt forstaaer — alligevel vil være i høj Grad bestemmende for den politiske Fremtid her til Lands, at vi afgøre denne Sag her i Aften. Det, der bliver sagt her i Aften, vil komme frem igen i den Strid, der vil blive mellem Partierne, og vil paa mange Punkter præge, hvad der her i Landet bliver Politik i de kommende Aar. Derfor kan man ikke andet end med Opmærksomhed lytte til, hvad der kommer frem fra de forskellige Ordførere for Partierne her i Salen. Men jeg tilstaaer, at hvad der kom frem fra Fællesudvalgs-Ordføreren (A. Hage), var ikke det mindst interessante, fordi den ærede Ordfører jo i Virkeligheden repræsenterer det gamle Højre. Det gamle Højre har i denne Sag, som i mange andre Sager, i Virkeligheden sat sin Magt til. Fra det Øjeblik, der her i Salen blev stiftet den Gruppe, som kaldes de frikonservative Gruppe, gled jo Højres Magt bort, og de frikonservative sammen med Regeringsflertallet her i Salen bleve dem, der afgjorde, hvad der skulde ske. Højre kan godt bestaa, Højre kan have Indflydelse paa mange Smaasager; især naar de stemme sammen med de frikonservative, ville de i mange Sager have Indflydelse; men i samme Øjeblik der kommer store Sager for, og de frikonservative svigte dem, saa er Højre ganske uden Indflydelse her i Salen, og det vil smuldre hen og ikke mere her i Landet faa den Indflydelse, som det i gamle Dage har haft. Men derimod, hvad de frikonservative sige, har stor Betydning. Thi det kan ikke nægtes, at den Regering, som nu sidder, har gjort sin Politik afhængig af de frikonservative, dens Politik er afhængig af, om den sammen med de frikonservative kan skabe et Flertal og derved sætte de Sager igennem, som Regeringen sætter Pris paa at faa igennem. Det er de frikonservatives meget stærke Stilling, som gør, at man lytter til deres ærede Formands Ord med saa megen Opmærksomhed, fordi hans Magt, som jeg en Gang har sagt, er stor, han afgør til syvende og sidst, hvad der bliver Lov her i Landet. Den ærede Formand for de frikonservative (Frijs) talte her ved første Behandling af denne Sag paa den forsigtige Maade, han plejer, saaledes at det ikke var ganske nemt at blive klar over, hvor vidt han vilde gaa i de Indrømmelser, som han lovede at gøre overfor denne Sag. Han vilde ikke bestemt paapege Rækkevidden af sine Indrømmelser, men det var klart for alle, at til Ændringer i

den Opfattelse, som han tidligere havde lagt for Dagen, til at gaa til Indrømmelser overfor Regeringen var han fuldkommen villig. Nu synes jeg, at saaledes som det ærede Medlem og hans Gruppe have stillet sig til denne Sag, vil det være umuligt at nægte, at dette ærede Medlem har gjort Indrømmelser og naturligvis derigennem drevet Højrepartiet, som ser med en Blanding af Frygt og Misundelse hen til ham, til ogsaa at gøre Indrømmelser paa denne Sag. Det er klart, at de frikonservative have gjort Indrømmelser, de have gjort Indrømmelser, som de aldrig nogen Sinde komme tilbage fra, og det paa principielle Punkter. F. Eks. med Hensyn til Tyendet kommer det aldrig mere til at ligge for, at nogen vil nægte Tyendet Valgret. Naar vi en Gang komme til at behandle Tyendeloven, hvad jeg haaber sker snart, vil dette, at man her har villet gaa ind paa at stille Tyendet lige med andre, faa en væsentlig Indflydelse paa Affattelsen af denne Lov. Dernæst dette, at man giver Kvinderne Valgret. At man vil give Tyendet Valgret er en simpel Retfærdighedshandling; at man giver Kvinder Valgret er i Virkeligheden noget af en social Revolution her i Landet, det kan man ikke nægte. Det er nu de frikonservative og ogsaa Højre gaaet ind paa. — Jeg maa maaske med det samme gøre opmærksom paa, at der er en Fejl i de subsidiære Ændringsforslag, der ere opstillede fra de frikonservatives Side. Naar der nemlig i 2) staar, at „den ene Halvdel af By- og Sogneraad vælges af samtlige Vælgere, den anden Halvdel af de Vælgere, der ere fyldte 40 Aar, eller af den Halvdel af Vælgere, der længst har haft Valgret i vedkommende Kommune“; samtidig med, at man giver Kvinder for første Gang Valgret, saa vil jo ifølge denne Bestemmelse Kvinderne overhovedet i den første Tid aldeles ingen Valgret kunne faa. Jeg maa maaske ogsaa tilføje, at naar man dernæst sætter en Aldersklasse, som det ærede Medlem og hans Venner have gjort, ved de 40 Aar, saa er det maaske grumt imod Kvinderne. Jeg er vis paa, at der, hvis det bliver indført, vil være mange 39-aarige Kvinder, som aldrig ville komme til at stemme, de ville vedblive i mange Aar at være 39 Aar, saa denne Bestemmelse vil ikke have den Virkning, som man har tiltænkt den.

Men jeg siger kun, at der er gjort væsentlige Indrømmelser fra det ærede Medlems og hans Venners Side overfor Regeringsforslaget. Kun forstaaer jeg ikke,